

פרשת תְּרוּמָה — בדי הארון

בשני צדי ארון הברית היו שני בדים, כלומר מוטות לנשיאת הארון במסעות בני ישראל, בד אחד בכל צד. בדי הארון היו עשויים מעצי שיטים ומצופים זהב.

בניגוד לבדים שהיו בשולחן ובשני המזבחות – בבדי הארון יש דין מיוחד, ככתוב בפרשה: "בְּטַבְעֹת הָאָרֶן יִהְיוּ הַבָּדִים, לֹא יִסְרוּ מִמֶּנּוּ" (כה טו), כלומר: אסור להוציא את בדי הארון מהטבעות שבצד הארון. וכך מוסבר איסור זה בהלכות כלי המקדש (פרק ב הלכה יג) של הרמב"ם: "נוהרים שלא יישמטו הבדים מן הטבעות; שהמסיר אחד מן הבדים מן הטבעות – לוקה" (כה טו).

מדוע נאסרה הסרת הבדים רק בארון? למה לא בבדי השולחן, בבדי מזבח העולה, וגם לא בבדי מזבח הקטורת?

ענה על כך בעל "ספר החינוך" (מצנה צו): הארון הוא משכן התורה, ולכן צריך להתנהג איתו בכבוד מיוחד, יותר מכלי המקדש האחרים. יש חשש, שכאשר יצטרכו לקחת את הארון בזמן המסעות, לא יבדקו אם הבדים מספיק חזקים, והארון עלול ליפול, חלילה. לכן עשו בדים קבועים וחזקים שיוכלו לעמוד בנשיאת הארון.

שני טעמים נוספים כתובים בפירוש "חזקוני":

הטעם הראשון: בגלל קדושת הארון, רצה הקב"ה להרחיק ממגע בארון; ולכן ציווה שישאירו את הבדים בטבעות כדי שלא יתעסקו בבדים כדי להסירם בכל תחנה וכדי להכניסם בטבעות בכל מסע.

הטעם השני: הארון נמצא בקודש הקודשים, ולקודש הקודשים נכנס רק הכהן הגדול ביום כיפור, ולכן השארת הבדים בטבעות הארון לא תפריע לעבודתו של הכהן הגדול. מה שאין כן בשולחן לחם הפנים, במזבח העולה, ובמזבח הקטורת, שנמצאים במקום שבו עובדים הכהנים כל הזמן – השארת הבדים בצדדי הכלים תפריע לכהנים בעבודתם.

הנצי"ב מוולוז'ין בפירושו "העמק דבר" מפרש שהארון עם הבדים הקבועים בו מסמל את הניידות של הארון. והואיל וארון העדות מסמל את התורה, הרי שבדי הארון הקבועים בו מסמלים את היכולת להעביר את התורה לכל דור ולכל מקום. גם בזמן שעם ישראל גלה מארץ ישראל, הוא לקח איתו את התורה לגלות, וגם שם למד תורה, קיים את מצוותיה, ומצא בתורה הדרכות ומסרים רלוונטיים לכל מצב.

ארץ ישראל   אמונה   טהרת המשפחה   בית המקדש   פרשת שבוע   תנ"ך

לימוד והנצחה לעילוי נשמות שלמה וישי קרויזר ז"ל
 אחים יקרים ואהובים אשר עלו יחדיו בסערה לגנזי מרומים
 מתוך אתר שי לשי" : shayleshay.co.il

הסבר נוסף: הארון מסמל את לומדי התורה, ובדי הארון מסמלים את התומכים בכספם בלומדי התורה. הבדים המחזברים לארון וקבועים בו מלמדים על הקשר החזק ביניהם שלא ייפרד לעולם: אם אין קמח אין תורה, ואם אין תורה אין קמח (אבות ג יז); ושכרם של תומכי התורה כלומדי התורה, כדברי שלמה המלך בספר משלי (ג יח): "עץ חיים היא למחזיקים בה, ותמכיה מאשר".